

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa **F.B., bytom M.**, proti odporkyni **S.P., Ú., B.**, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2007, č.k. 25Sd/222/2007-13, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2007, č.k. 25Sd/222/2007-13, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo 541 022 274 z 21. mája 2007 **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 21. mája 2007, číslo X., ktorým odporkyňa podľa §112 ods. 4 a § 263a ods. 1 písm. c/ zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“) rozhodla tak, že zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že navrhovateľovi patrí invalidný dôchodok v nezmenenej sume, nakoľko sa nezmenili skutočnosti rozhodujúce pre nárok na výplatu invalidného dôchodku, pretože podľa posudku posudkového lekára S.P., pobočky B.(?) nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“), ale je naďalej invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb..

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd z posudku vyhotoveného pre súdne konanie vyvodil, že od priznania čiastočného invalidného dôchodku v roku 2000, kedy bol navrhovateľ uznaný čiastočne invalidným, nedošlo k podstatnému zhoršeniu jeho zdravotného stavu. Navrhovateľ je schopný výkonu sústavného zamestnania za osobitne uľahčených pracovných podmienok, nedošlo k strate

schopnosti vykonávať zamestnanie, t.j. k invalidite v zmysle § 29 ods. 3 zák. č. 100/1988 Zb., čo je podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ odvolaním, ktorým vyjadril nespokojnosť s tým, že mu nebol priznaný invalidný dôchodok.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ bol od 2. augusta 2000 poberateľom čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa § 37 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb., ktorý sa od 1. januára 2004 považuje v zmysle § 263 ods. 1 zákona za dôchodok invalidný podľa zák. č. 461/2003 Z.z. V dávkovom spise sa nenachádza žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. na predpísanom tlačive „Žiadosť o invalidný dôchodok“ (§ 184 ods. 5 zákona), nachádza sa v ňom ale kópia rukou písanej žiadosti navrhovateľa z 2. apríla 2007 o „pridelenie plného invalidného dôchodku“ z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu. Napriek tomu, že pri posudzovaní trvania čiastočnej invalidity podľa § 263a zákona posudková lekárka uviedla v zápisnici z 24.4.2007, že ide o posudzovanie invalidity na podnet poistenca z 2. apríla 2007, v skutočnosti posudok o invalidite podľa zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení nevyhotovila, lebo invaliditu a čiastočnú invaliditu navrhovateľa posúdila len podľa § 37, resp. § 29 zák. č. 100/1988 Zb., účinného pred 1. januárom 2004.

Z posudkovej dokumentácie vyplýva, že kontrolná lekárska prehliadka podľa § 263 ods. 2 zákona bola vykonaná už 29. septembra 2004 so záverom o invalidite podľa § 71 ods. 1 zákona pri 45% miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Preskúmaným rozhodnutím potom odporkyňa podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zákona vyslovila, že navrhovateľovi naďalej trvá nárok na čiastočný invalidný dôchodok a na jeho výplatu podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, lebo je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák. č. 100/1988 Zb.

Podľa § 263a ods. 1 c/ zák. č. 461/2003 Z.z. poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej sume vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Podľa § 263a ods. 5 zákona, ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ sa od 2. apríla 2007 z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu domáhal priznania vyššie uvedeného dôchodku. Napriek povinnosti posúdiť jeho podanie podľa obsahu (§ 186 ods. 3 zákona) odporkyňa prostredníctvom pobočky doteraz nevyzvala navrhovateľa na spísanie žiadosti o invalidný dôchodok. Tento nedostatok v postupe odporkyne však nemôže byť na ťarchu navrhovateľa a preto odvolací súd vychádzal z toho, že navrhovateľ si uplatnil nárok na priznanie invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. dňom 2. apríla 2007. Vzhľadom na túto skutočnosť mala potom odporkyňa po spísaní žiadosti o invalidný dôchodok (§ 186 ods. 4 zákona) postupovať v súlade s § 263a ods. 1 c/ zsp a posúdiť najskôr trvanie nároku na výplatu čiastočného invalidného dôchodku. Následne na základe žiadosti o invalidný dôchodok uplatnenej 2. apríla 2007 mala posúdiť mieru schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 zákona, rozhodnúť o nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 zákona ku dňu, ku ktorému navrhovateľ o invalidný dôchodok žiadosťou z 2. apríla 2007 mal v úmysle žiadať; súčasne v súlade s § 263a ods. 5/ zákona porovnať výšku invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. s výškou čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšení a rozhodnúť o nároku na výplatu čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 alebo o nároku na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, a to odo dňa, od ktorého vznikol navrhovateľovi nárok na invalidný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z.

Rozhodnutie z 21. mája 2007 teda odporkyňa vydala na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok krajského súdu v časti, ktorou potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 21. mája 2007 zmenil v súlade s § 250ja ods. 4 v spojení s § 250l ods. 2 a podľa § 250q ods. 2 OSP a rozhodnutie odporkyne z 21. mája 2007 zrušil a vrátil odporkyňu na ďalšie konanie, v ktorom je viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 5 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne postupovať v naznačenom smere, zabezpečiť spísanie žiadosti o invalidný dôchodok, na ktorý navrhovateľ uplatnil nárok 2. apríla 2007, posúdiť jeho zdravotný stav a invaliditu podľa § 71 zák. č. 461/2003 Z.z. ku dňu, od ktorého žiada o priznanie invalidného dôchodku, pričom pri novom posúdení vezme do úvahy aj námietky navrhovateľa voči posúdeniu jeho zdravotného stavu vznesené v priebehu tohto súdneho konania a prihliadne aj na novšie lekárske nálezy. Až na takomto základe bude môcť o nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 zákona, resp. o sume invalidného dôchodku podľa § 263a ods. 1 a 5 rozhodnúť znovu.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP, lebo účastníci náhradu trov konania nežiadali.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .

V Bratislave dňa 15. júla 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová